

HÍVÓ SZÓ

4 ÉVF. 24. SZÁM 2019 JÚLIUS

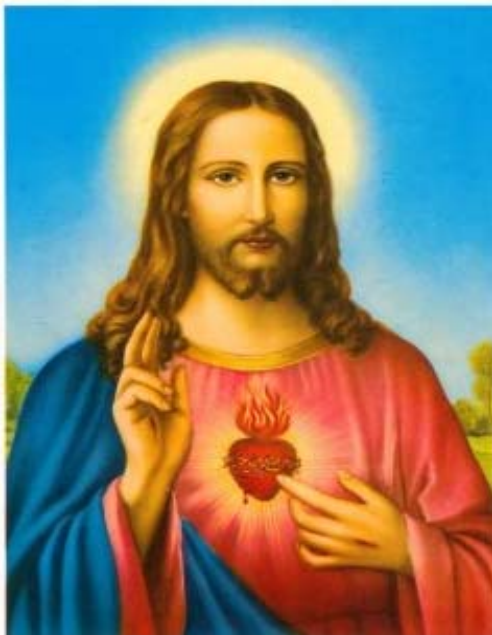
Alapítási év: 2012

HITÉLETI HAVILAP

TARTALOM

Isten szeret
Ne hagyj!
Erdélyi áldás
Egy gyermek üzenete a szüleikhez
Vak lány, aki szemet kapott
A pap vasárnap esti imája
Add Uram!
Az idős ács utolsó háza
A kigyó ígérete

2. old.
2. old.
2. old.
3. old.
3. old.
3. old.
4. old.
4. old.
4. old.

JÉZUS KRISZTUS MONDJA:

„Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szeretlek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást. Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”

(János 13: 34-35)

ÁRONI ÁLDÁS

„Áldjon meg az Úr és oltalmazzon! Ragyogtassa rád arcát az Úr és legyen hozzád jószágos! Fordítsa feléd arcát az Úr és szerezzon neked üdvösséget!”

ENGEDD, HOGY ISTEN SZERETETE MEGSZABADÍTSON A FÉLELEMTŐL

„Ments meg a sérelmekedtől, melyektől félek, engedelmeskedni akarok parancsaidnak. Mutasd meg, Uram, mennyire szeretsz engem, és szabadíts meg, ahogyan megígérted. Ezután majd válaszolni fogok azoknak, akik gyaláznak engem.”
(Zsoltárok 119: 39-42)

Az elutasítástól való félelem jöhet minden irányból: házastársadtól, családotól, szüleidtől, az iskolából, a munkahelyről, korábbi barátaidtól, csalódásokból, kritikákból, még egy tekintetből is. Láttál már olyat, hogy egy pillantás megöl valakit? Láttál már olyat, hogy egy szülő a szemöldökének felvonásával irányít egy gyermeket? Ez az elutasítástól való félelem! Ez pedig sokféleképpen akadályozhatja az életed. Az elutasítástól való félelem meggátol abban, hogy szeretetet adjunk és elfogadjunk. A múlt sebei gátolják a jövőbeni kapcsolatokat. Azt mondja a kis srác: „Egyszer már megégettem magam a forró kályhával, soha többé nem fogom megérinteni.” Az emberek ugyanezt mondják a kapcsolatokról: „Egyszer már megégettem magam egy házasságban, soha többé nem fogok megházasodni!” A probléma az, hogy az emberek nem kályhák. Meg tudnak változni. Az elutasítástól való félelmednek két dolog az alapja, két dologban gyökerezik. Az egyik az a gondolat, hogy mindnyájunknak szüksége van szeretetre. Ez tény. Az életünkben mindannyiunknak végzetesen szüksége van hatalmas adag szeretetre ahhoz, hogy egészséges legyen a személyiségünk. Isten azt mondja: „Én szeretni akarlak téged!” Isten a szeretet. Szükséged van a szeretetre. Ez egy mélységesen mély szükségleted. Ami azonban az elutasítástól való félelmet okozza, az a téves gondolat, hogy azt hisszük, a másik embernek kellene teljes mértékben betölteni ezt a szükségletet az életünkben. Amikor valaki mástól várod, hogy teljes mértékben betöltsa a szeretet iránti szükségletedet, akkor bajt hozol magadra. Sérülésnek teszed ki magad. Elutasításnak teszed ki magad. Istent kell tenned az első helyre, mert egyedül csak ő az, aki a legteltesebb mértékben be tudja tölteni a szükségleteidet. Használ valamikor Isten más embereket is? Hogyne! Van, amikor Isten más embereken keresztül szeret minket? Természetesen! Akarja Isten, hogy mi szeressünk más embereket? Igen! Akar használni minket, hogy szeretetének csatornáit legyünk? Feltétlenül! Azonban sohasem fogja betölteni minden szükséged egyetlen ember, vagy embercsoport. Isten sohasem akarta, hogy ez így legyen. Nekik egyszerűen nincs elég szeretetük. Az emberi szeretet korlátozott. Isten szeretete azonban korlátlan és feltétel nélküli. Nem számít mennyire mélyen van rá szükséged, ő be tudja tölteni. Az ő szeretete sosem fogy el.

Forrás: www.napiremeny.blog.hu

ISTEN SZERET

„Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcáskokon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked. Amikor pedig imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg. Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle. Ti tehát így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltesd meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen. Mert ha az embereknek megbocsátjátok vétkeiket, nektek is megbocsát mennyei Atyátok. Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.” (Máté evangéliuma 6,5-15)

A többnapos távollétből Edit várt otthon. A konyhában ült az édesanyjával. Imádkoztak. Könnyek között mesélték: szombaton este kisebbik fiunk a barátaival ment el szórakozni. Éjfél tájt csörgött a telefon: Zsoltit baleset érte, mentővel szállították be a sürgősségre. Edit a kórházba rohant, de épp csak megnézhetette a kómában fekvő fiunkat. Vasárnap sem tudott meg többet. Ellátták fejsérülését, de semmi biztatót nem hallhatott. Hétfőn már korán a kórházba siettünk. Zsolti fejét oly nagy ütés érte, hogy az arccsont varrata elvált a koponyaacsonttól. A kómás állapotot mesterségesen is fenn kell tartani – mondták az orvosok. S hogy mi, szülők, semmiben nem segíthetünk. Tehetetlenségünkben csak imádkozni tudtunk. Fiunk életéért. Hetek teltek el így. Minden változás nélkül. A harmincadik éjjelen, imádkozásom végén, a Jézus által tanított ima után kétségbeesetten még hozzáfűztem: Uram! Zsolti esetében is a Te akaratod legyen meg, ne a miénk! És másnap reggel a nővér már a kórház folyosóján így sietett elénk: „Csoda történt! Zsolti felébredt a kómából!” Valóban csoda történt! Zsolti az arccsont rögzítésének kisebb műtete után rövidesen, maradandó károsodás nélkül, teljesen felépült! 2006-ban történt mindez, s azóta is, amikor csak fiunkra nézek, szívemben hála ébred a mi drága jó Urunk iránt.

NE HAGYD, HOGY A SOK
TEVÉKENYSÉG MIATT KIÉGJ!

„Jöjjetek közel hozzám mind, akik belefáradtatok súlyos terheitek cipelésébe! Nálam megnyugvást találtok. Azt az ígát vegyétek fel, amelyet én adok rátok, s tanuljátok meg tőlem, hogy én szívből szelíd és alázatos vagyok –, akkor meg fogtok nyugodni. Mert az iga, amelyet én teszek rátok, nem nehéz! A teher, amelyet én helyezek a vállaitokra, könnyű.”

(Máté 11:28-30)

Keresztény életem kezdetén, nagyon lelkesen és buzgón akartam szolgálni Istent. Mindenre feliratkoztam, ami csak egy kicsit is érdekelt. Próbáltam mindenhol ott lenni és tenni, tenni, tenni. A sok tevékenység miatt, egyszerűen nem volt időm az Úrral időt tölteni. Istenért tettem dolgokat, de valahogy Ő mégis kimaradt az életemből. Mivel testből cselekedtem, sokszor frusztrált voltam. A test cselekedetei azok, amiket Isten bennünk áradó élete nélkül cselekszünk, a saját erőfeszítéseinkből. Ezért ezek nagyon megerhelőek, kiszívják az energiánkat, és nem okoznak örömet. Általában jó dolgok, de nem „isteni” dolgok. Az emberek szó szerint kiégnek a sok vallásos tevékenységtől, miközben küzdenek, hogy Istent a saját erejükből szolgálják. Jézus nem azért halt meg értünk, hogy az életünk állandó kimerítő tevékenységek sora legyen. Azért halt meg értünk, hogy Általa egyek lehessünk Istennel, hogy egy mély megalégítő kapcsolatunk legyen a Szentháromság Istenével, az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel. Ha van olyan tevékenység, amit ki kell iktatnod azért, hogy igazán az Úrral lehess, ne félj azt megtenni.

Imádság: Uram, rájöttem, hogy az állandó szolgálat nem helyettesíti a Veled való kapcsolatot és azt, hogy valóban megismerjelek Téged. Segíts Benned nyugalomra lelnem, azáltal, hogy félreteszem az állandó tevékenykedést és csak Veled vagyok.

Forrás: www.ahitatok.hu

ERDÉLYI ÁLDÁS

Legyen előtted mindig út, fújjon hátad mögül a szél,
Melegen süsse arcodat a Nap, az eső puhán essen földjeidre
S míg újra találkozunk, hordozzon tenyerén az Isten.

ADJON ISTEN

Adjon Isten minden szépet,
Irigyeknek békesseéget,
Adjon Isten minden jót,
Hazug szájba iga szót.

EGY GYERMEK ÜZENETE SZÜLEIHEZ

Ne vegyél nekem dolgokat, amelyekre Te hiába vágytál! Ne érezz büntudatot, ha nem tudsz megadni nekem mindent, amire fáj a fogam. Néha csak azért kérek valamit, hogy láthassam, hol a határ. Add nekem az idődet! Kérdezd meg, mi történt az iskolában! Beszéljess velem arról, hogy mit gondolkodok! Érdeklődj afelől, hogyan oldom meg feladataimat! Taníts engem a jóra! Mondd el, mi a rossz! Vitassuk meg terveinket! Bátoríts választásaimban! Dicsérsz, ha megérdemlem! Terelj jó útra, ha tévedtem!

Higgy nekem, bízz bennem! Irányításoddal jó utat fogok választani. Ha magam mellett tudlak, nem csatlakozom bandákhoz, távol tartom magam az alkoholtól és a drogtól. Magyarázd meg nekem a gyógyszerhasználat szabályait, és figyelmeztess a droghasználat veszélyeire! Szeress, és hagyd, hogy szeresselek! Szeress akkor is, ha rossz vagyok! Mutasd ki szeretetedet még abban az esetben is, ha nem tetszik neked a viselkedésem! Bocsáss meg nekem! Fejezd ki megértésedet tévedéseimkor! Add értésemre, hogy mindig van esély az újrakezdésre! Engedd meg, hogy tetteimért én vállaljam a felelősséget! Javíts ki, mondd el, ha tévedtem, de sose tedd ezt mások előtt! Kérlek, sose hasonlíts másokhoz, különösen ne a testvéreimhez! Büntess meg, ha rosszat teszek! Ismerd el, ha jót cselekszem!

Ne parancsolj nekem, kérj tőlem! Ez összetartozásunk érzését jelenti számomra. Ha megkérsz valamire, boldogan megteszem. Bánj velem úgy, mint a legjobb barátoddal! Figyelj rám, ha szeretnék megbeszélni veled valamit! Még csak gyerekek vagyok, de nekem is vannak gondjaim, aggodalmaim. Tiszteld bánatomat, fájdalmamat! Mondd sokszor, hogy szeretsz engem! Erősíts meg abban a tudatban, hogy különleges vagyok, és mindig szeretni fogsz, bármi történjen is! Mindenekelőtt tanítsatok a szeretetre, a hitre, az emberek, az országunk tiszteletére! Segítsétek a gyerekeket!

Ismeretlen szerző

VAK LÁNY, AKI SZEMET KAPOTT

Volt egyszer egy vak lány. Gyűlölte magát a vakságáért. És gyűlölt mindenkit, kivéve szerető barátját. Ő mindig mellette állt, mindenben segítette. Egy nap azt mondta a lány: – Ha látni tudnék, hozzád mennék feleségül. Egy napon valaki ajándékozott neki egy pár szemet. Mikor levették a kötést, látott. Láta a barátját is. Ő megkérdezte: – Most, hogy már látsz, hozzám jössz feleségül? A lány ránézett és látta, hogy a barátja vak. Már a fiú becsukott szeme is sokkolta. Erre nem számított. Már a gondolattól is irtózott, hogy egy életen keresztül a csukott szemeit nézze. A barátja elment és másnap a lány levelet kapott, amiben ez állt: – Nagyon vigyázz a szemeidre kedvesem, mert mielőtt a tiéd lettek volna, az enyéme voltak.

Nagyon sokszor megtörténik az életünkben, hogy olyan áldozatot hozunk valakiért, amellyel ártunk magunknak, mégis úgy érezzük, hogy meg kell tennünk, mert ezzel tudjuk kifejezni szeretetünket a leghatékonyabban. Aki bajban van, ígéretet és fogadkozik, majd amikor rendeződnek a dolgai mindenről elfeledkezik. Akkor csalódottak vagyunk és talán meg is bánjuk amit tettünk.

Michel Quoist

A PAP VASÁRNAP ESTI IMÁJA

Uram, ma este egyedül vagyok. A templomban lassan elült a zaj. Mindenki hazatért; Én is hazajöttem. Egyedül. Menet közben találkoztam a délutáni sétálókkal. Egy mozi előtt haladtam el, honnét a tömeg kifelé özönlött. Majd utam a kávéház előtt vitt el, amelynek teraszán a vasárnap estét próbálták fáradtan még megtoldani páran. A járdán játszadozó gyermekekbe botlottam. Virgonc kis kölykökbe; Mások gyermekei. Az enyéim nem lehetnek soha. Íme, előttem állok, Uram. Egyedül. Terhes a csönd. És nehéz a magány.

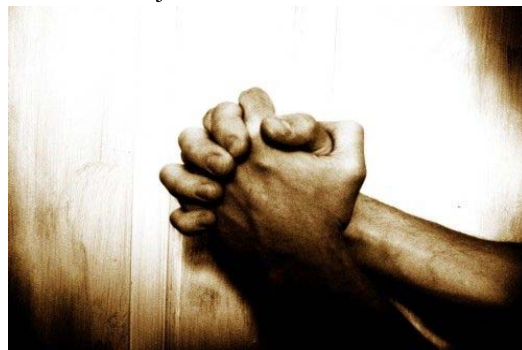
Harmincöt éves vagyok, Uram. A testem éppen olyan, mint másé. Két kezem van a kemény munkára, S a szívem szeretet után vágyik, De én mindezt neked adtam, Mert szükségem volt rád. Mindent neked adtam...de ma mindez nehéz... Nehéz neked megőrizni a testet, amely ma más testnek kínálná fel magát. Nehéz mindenkit szeretni, és önmagunknak senkit meg nem tartani. Nehéz melegen megfogni egy kezét, anélkül, hogy azt önmagunknak örökre megtartaném. Nehéz felébreszteni a szeretetet, –és mégis teljesen csak a tiéd maradni... nehéz mindenkinek mindene lenni, – és önmagam számára csak semmi és senki.

Nehéz olyannak lenni, mint a többiek, – és a többiek közt mégis más maradni. Nehéz mindig csak adni, és soha nem kapni senkitől semmit. Nehéz mindig máshoz közeledni, ha nem közeledik felém soha senki. Nehéz mások minden bűnét, terhét hordani, amikor nemet mondani nem szabad soha. Nehéz örökké mások titkát őrizni, ha a magunkét nem oszthatjuk meg soha senkivel. Nehéz mindig mást bátorítani, segíteni, ha mi magunk soha nem lassíthatjuk le a lépteinket.

Nehéz mindig a gyöngéket támogatni, ha önmagunk senki vállára nem támaszkodhatunk. Nehéz egyedül lenni, egyedül mindenki előtt. Egyedül a Világ színe előtt, a szenvedés előtt, a halál előtt, és a bűn előtt.

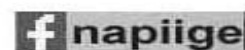
A JÓ ISTEN VÁLASZA

Nem vagy egyedül, fiam. Én veled vagyok, mert én te vagyok. Szükségem volt a te emberségedre, hogy Megtestesülésemet és Megváltásomat tovább folytassam. Öröktől fogva választottalak, mert szükségem van rád. Szükségem van a kezedre, hogy továbbra is áldhassak, Szükségem van az ajkadra, hogy tanításomat hirdethessem, Szükségem van a testedre, hogy szenvedjek továbbra is, Szükségem van a szívedre, hogy szerethessek továbbra is. Szükségem van rád, hogy üdvözítő munkámat tovább folytassam. Maradj velem fiam...

NAPI IGE
ÜZEN NEKED A BIBLIA!

SMS IGE:
0740 262880

ADD URAM!

Add Uram, hogy jó lehessenek,
Soha ne gyűlöljek, csak szeressek!
Virágot lássak téiben, hóban,
Ne higgyek a rosszban, csak a jóban!

A kenyérnek falatját megbecsüljem,
A szenvedők könnyét letöröljem.
A holnaptól sohase féljek,
Az embernek jobb jövőt reméljek!

Uram, ki fönt vagy a Mennyekben,
Add, hogy higgyek Benned rendületlen,
Hogy mindig őszintén jó lehessenek,
Soha ne gyűlöljek, csak szeressek.

Ismeretlen szerző

AZ IDŐS ÁCS UTOLSÓ HÁZA

Az idős ács egy szép napon úgy döntött, ideje nyugdíjba vonulni. Főnökének elmondta, hogy bár hiányozni fog a kereset, amit a munkájáért kapott, mégis otthagyja a házépítést, mert többre értékeli a szabadidőt, amit az évtizedek során szép nagyra nőtt családjával tölthet. – Valahogy majd csak elleszek – mondta. A főnök nagyon sajnálta, hogy elveszíti legjobb ácsmesterét, s arra kérte őt, hogy utoljára segítsen felépíteni neki még egy házat. Az ácsmester ráállt, de nem telt el sok idő, és máris látni lehetett, hogy az utolsó házába a szívét már nem tette bele. Az elvégzett munka hanyag volt, a felhasznált anyagok minősége silány. Szomorú befejezése volt ez egy egyébként kiváló és elkötelezett ácsmester szakmai életének. A ház átadására megjelent a főnök is, aki magával hozta a ház kulcsait, s azokat átadta az ácsmesternek. – Ez a Te házad – mondta. Ezt neked adom ajándékba! Az ácsmester meg volt döbbenve. Milyen kár... Ha tudta volna, hogy a saját házat építi, egészen másképp dolgozott volna.

Így van ez sokunkkal. Építgetjük életünket nap-nap után, de sokszor nem éppen a lehető legjobbat adjuk magunkból. És aztán jön a hideg zuhany, amikor rádöbbenünk, hogy nekünk kell majd laknunk abban a házban, amit magunknak építettünk. Ha újra kezdhethetnénk, lehet, hogy egészen más életet építenénk magunknak. Tehát nincs visszaút... Te is építőmester vagy. Te is nap, mint nap kalapácsot fogsz a kezvedbe, hogy szöveget verj be a falba. Léceket illesztasz egymáshoz, falakat húzol fel. Egyszer valaki úgy fogalmazott, hogy: „Az élet egy csináld magad vállalkozás”. Ahogy ma állsz a dolgokhoz, és ahogy ma döntesz, az szabja meg, hogy holnap hogyan élsz majd. Építkezz tehát okosan!

Ne feledd:

Úgy szeress, mintha senki nem bántott volna meg! Úgy dolgozz, mintha nem lenne szükséged a pénzre! Úgy táncolj, mintha senki sem figyelne!

A KÍGYÓ ÍGÉRETE

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy indián fiú, akit egy hónapra kiküldtek az erdőbe, mert ez a próba hozzátartozott a törzsi beavatáshoz. Ez idő alatt vigyázni kellett magára, meg kellett védenie magát, és elegendő élelmet kellett találnia a túléléshez. Néhány napig rendben is ment minden, egészen addig, amíg egy olyan helyre nem ért, ahol szemmel láthatóan nem volt túl sok ehető dolog. A fiú ennivalót keresve tovább vándorolt, de ahogy teltek múltak a napok, az csak egyre kevesebb lett. Már nagyon éhes volt, amikor egy nagy hegyhez ért. Amint felfelé haladt rajta, egyszer csak egy csörgőkígyó siklott az útjába. A kígyó megszólalt: – Kedves fiú, eltévedtem itt a hegyekben, és nem találok a lefelé vezető ösvényt. Tudom, hogy te ismered az utat. Szépen kérek, vigyél le innét! Különben biztosan elpusztulok idefenn. A fiú azt válaszolta: – Ismerlek téged. Te a csörgőkígyó vagy. Egyetlen marásoddal megölhetsz! A kígyó tovább próbálkozott: – Kedves fiú, nagyon éhesnek tűnsz. – Napok óta nem ettem – ismerte el a fiú. – Ha megmutatod a hegyről levezető utat, megmutatom, hogy hol találsz ennivalót. Terített asztalhoz vezetek, és táncolok neked. A fiú hallgatott, a kígyó pedig táncolt neki egy kicsit. Aztán megszólalt a kígyó: – Ugye szép vagyok, ha táncolok? – Szép vagy, ha táncolsz, de tudom, mit tehetsz velem. Megmarhatsz és megölhetsz. – Megígérem, hogy ha leviszel a hegyről, megmutatom neked az ételt, és nem bántalak – felelte a kígyó. – Megígéred? – Hát persze. A fiú levezette a kígyót a hegy lábához, és a kígyó, ígéretéhez híven, megmutatta, hol van az élelem. Olyan lakomát terített a fiú elé, hogy az úgy érezte magát, mint egy király. A kígyó ezután táncba kezdett a fiú előtt, a fiú meg táncolt a kígyóval. Egy szempillantásnál is rövidebb idő alatt a kígyó a fiúra támadt, rárontott, és megmarta. A fiú a földre esett, és felkiáltott a fájdalomtól. Könnyek és jajkiáltások közepette a szemére hánnya a kígyónak: – Megígérted! Megígérted, hogy nem marsz meg! A kígyó mosolygott, és így felelt: – Amikor lehoztál, azt mondtad, hogy ismersz engem.

A világ csörgőkígyója, melyet akár a sátánnak is nevezhetünk, mindig olyan dolgokat ígér, amiket nem tud megtartani. Az élvezetek és a gazdagság, testi örömek ígérete is olyan álmokkal hiteget, amelyekben nem tudunk megálljt parancsolni vágyainknak. A világ tele van üres ígéretekkel, tele van előre gyártott megoldásokkal és könnyű utakkal. De egyik előre gyártott megoldás sem hozza meg azt a beteljesülést és boldogságot, amire mindennél jobban vágyunk. Egyik könnyű út sem vezet az életre, hanem inkább kiégésre, csalódásra és pusztulásra ...

HÍVÓ SZÓ

540431 Marosvásárhely (Románia)
Kakukk utca 1.
E-mail: pereshunor81@gmail.com
Mobil: 0740 262880
Szerkeszti: Peres Hunor